

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΛΑΝΑ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ
ΤΟΥ ΕΚ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΝΑΞΟΥ

Ψαλλομένη τῆ β' τοῦ μηνὸς Μαρτίου
ἢ ἐν τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ τῷ ἑγγύς Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ.
Ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν
Νικοδήμου Βαλληνδρᾶ, ἐν ἔτει 1993.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος Ἱ Πα φ

Κυριε εκεκραξα α προ ο ος σε ε ει
σακου σο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου
ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κεκρα
ξα προς σε ει ει σακου σο ο ον μου ου
προσχεσ τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε
ω ω ω ως μου εν τω κεκρα γε ναι με προς σε ε ε
ε ει ει σακου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε

Κατευθυνθη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σακου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ηου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου π ₉

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας Δ ₂ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις π ₉

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν π και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των π ₉

Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου π ₉

Oτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των Δ ₂ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των π ₉

Aκου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν Δ ₂ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης π ₉

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην π ₉

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ^Δ_δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου ^π₉

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν ^π₉

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι ^π₉ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω ^π₉

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π₉

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγελω ^π₉

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευμα μου ^π₉
και συ εγνωστας τρι βους μου ^π₉

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ_δ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι ^π₉

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον ^Δ_{δλ} και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^π₉

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου ^π₉

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^Δ_{δλ} συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ^π₉

Π ροσχεσ προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα ^π₉

Ρ υσαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με ^Δ_{δλ} ο ο

τι εκρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε ^π₉

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου ^Δ_{δλ} του ε

ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου ^π₉

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι ^π₉

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ^π₉ Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ω σμου

Στιχηρά Προσόμοια.

ᾠχος α΄. ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. α΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἰλασμός ἐστίν.

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος! * Τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου * ὁ Θεὸς ἐπέλεξε, * τὴν δ' ἔπαρσιν τῶν σοφῶν * τούτοις κατήσχυνεν. * Εὐφραίνου ἢ ταπεινὴ * Νάξος, γενέθλη Πλανᾶ χρηματίσασα, * Νικόλαον τὸν ἀπλοῦν * ἐν ἱερεῦσι Χριστοῦ ἢ ἐκθρέψασα * τὸν ἐν τοῖς χοροῖς ἀγίων * προστεθέντα ἄξιον * ἐκκλησίας ἐργάτην, * πρεσβευτὴν δ' ἡμῶν θερμότατον.

Στίχ. β΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἢ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἢ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Βαβαί! τῶν σῶν θαυμασίων, Χριστέ! * σὺ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου, * ἰσχυρῶν ὑπερτέρα, * καὶ γῆθεν εἰς οὐρανὸν * μολεῖν ὑπόπτερα, * ἠξίωσας ἀγαθέ, * τῇ παρὰ σοῦ εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι. * Νικόλαον τὸν Πλανᾶν * τῶν μυστηρίων διάκονον ἔχρισας. * καὶ ἀγιωσύνης δόξαν * τούτῳ ἐπεβράβευσας * ἀναβάντι εἰς ὕψος * καὶ ἡμῖν διδόντι δόματα.

Στίχ. γ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὴν σὴν ὑμνοῦμεν τελείωσιν * τῶν πιστῶν χορεῖαι, * συμπολῖται Νάξιοι, * καὶ πάντες οἱ διὰ σοῦ * τὴν τοῦ Κυρίου ὁδὸν * εὐρόντες, καὶ εὐσεβεῖν * ἐν προσευχῇ, ἀγρυπνίᾳ, νηστείᾳ τε, * προθύμως δ' ἐγκαρτερεῖν * καὶ ἀγωνίζεσθαι τέλεον θέλοντες. * Σὺ δὲ θεῖε πάτερ, * ἱερεῦ Νικόλαε, * μὴ ἐλλείπης πρεσβεύων, * τῷ Χριστῷ ὑπὲρ τῶν τέκνων σου.

Ἔτερα Στιχηρά Προσόμοια.

ᾠχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. η΄. Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὡς φρονήματι ἔνθεον καὶ πιστὸν οἰκονόμον σε, ἱερὲ Νικόλαε, ἀνυμνοῦμέν σε· τὸν ἐν πολλοῖς καὶ πολλάκις τε ἀγῶσι τοῦ πνεύματος, ἀγρυπνίαις καὶ εὐχαῖς, μυστηρίων μεθέξεσι τῶν τῆς χάριτος καὶ πολλαῖς σου ταῖς ἐλεημοσύναις, δι' ἀγάπην τοῦ Κυρίου αὐτῷ ἐνζήλωσιν δουλεύσαντα.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τὴν σοφίαν τοῦ Πνεύματος εἰσδεχθεὶς πάτερ ἅγιε, κατὰ νοῦν καὶ λόγον τε καὶ προαίρεσιν, ταύτης ἐπίλεκτον ὄργανον ἐγένου Νικόλαε ἱερώτατε Πλανᾶ, καὶ σοφῶς ὠκονόμησας τὸ σὸν τάλαντον, ὅπερ ἠϋξήσας ζήλω σου ἐνθέω καὶ εἰσῆλθες ἐπαξίως εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σὲ ὁ κόσμος οὐχ εἴλκυσεν, οὐδὲ φίλον ἐκτήσατο, σὴν καρδίαν δ' ἔδωκας τῷ Σωτῆρι σου· καὶ ἀπορρίψας τὰ μάταια, οὐράνιον εἴληψας κληρουχίαν καὶ ζωὴν καὶ τῆς δόξης τὸν στέφανον· διὸ πρέσβευε καὶ ἡμᾶς μετὰ σοῦ ἀξιωθῆναι τῆς χαρᾶς τῆς αἰωνίου, ἅγιε πάτερ Νικόλαε.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Δόξα.

Ἦχος Πάϛ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι
Τ ο ις α γα πω ω σι το ον Θε ε ε ον
πα ντα συ νερ γει Εις α γα α θον τοις κα τα
προ θε σιν κλη τοι οις ο ο ο σιν εν οις και ε πε ε σχα
α των ο η γι α α σμε ε ε νος και σε πτο ος
Νι κο ο λα α α ος τσ τον ο Θε ο ος υ ψω

ω σεν ^{Πα} εν κα θε δρα προ σβυ υ τε ε ε ρων και ε
 χα ρι ι σα α το ο α αυ τω την α νω θεν
 σο ο φι ι αν υ περ ι δων τα τς σκε ευ ς υ
 υ στε ε ρη η η η η μα α α τα και γαρ
 τα Α γε νη τς κ ο ο σμ και τα ε ξθ θε ε
 νη η με ε να ε ξε λε ξα το ο Ο θε ε ος και
 τα μη ο ο ο ντα ι να τα α ο ο ντα κα α ταρ
 γη η η η σει α πλα νως δε ε ο Πλα α νας εν τω
 φω τι πε ρι πα των η η μιν τα Α α νω δι
 δα α α α σκει και φρο νει ει ν και προ αγ μα τε ευ ε

σθαι

Και νυν. Ὁ αὐτός.

Ἦχος Πά Πα φ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην

Ε ν τη ε ρυ υ θα θα α λα α α α σση

της α πει ρο γα μου ου νυ υ υμφης ει ει κων δι ι ε
 γρα α α α φη η πο ο ο τε ε κει Μω υ σης
 δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α τος
 εν θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε τη ης του
 θα α α α αυ μα α α τος το τε τον βυ θον
 ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ νυ υ υ ν
 δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως
 η Πα αρ θε ε ε νο ος η θα λα α ασ σα α
 με τα την πα ρο δον του ου Ι ισ ρα α ηλ ε ε
 μει νε εν α α α βα α α α τος η α α α
 α α α α με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ος με τα την κυ η σιν
 του Εμ μα νου η ηλ ε μει ει νε ν α α α α α
 φθο ο ο ρος ο ω ω ω ω ν και αι προ ο ω ν και
 φα νεις ως αν θρω ω πο ος Θε ε ος ε λε η σο ον η
 μα α α α α α ας

***

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ἰ η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ε ε λ θο ο ον τες ε πι τη η η η ν
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ι δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 εν αυ λαις οι οι κς ς

Θε ου ημων

Ι δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια
 και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

Ι δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ι ς ς ς ς

Τῆ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ.

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσ αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς

δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

ει σα κς σον της προσ ευ χη ης μς

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσ αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι

σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος $\frac{4}{4}$ Πα φ

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μη

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μη ς ς

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Κε ρ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυναμει σθ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου

σαι τα ρη μα τα τς στο μα τος μη

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυναμει σθ κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μη

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυνα μει σε κρινεις με ε ε ε ^u_q

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-θ

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι

ε ^Δ τ ε ποι η σαντος τον ε ρα νον και την γη ην ^ε₂₂

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη ^Δ ο θεν η ξει

η βο η θει α μα ^Δ

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι

ε ^Δ τ ε ποι η σαντος τον ε ρα νον και την γη ην ^ε₂₂

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ ^Δ φυ λα ξει

την ψυ χην σε ο Κυ ρι ος ^Δ

Η βο η θει α μα πα ρα Κυ ρι ι ε ^{z'}₂₂ τ ε

ποι η σαντος τον ε ρα νο ον και τη ην ^χ γη η

ην ^Δ

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

ᾠχος γα φ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι ^Δ ^ζ το ε λε

^{Γα} ο ος σ ε προ φθα α ^σ ^ζ σει με ^ζ

Στίχος α'. ^{Γα} ^χ **Ε** ξε λ θ με εκ των ε χ θρων μ ε ο Θε

^{Νη} ος ^Δ ^ζ και εκ των ε πα νι στα ^χ ^σ με νων επ ε με ε λυ

^Μ τρω σαι αι με ^ζ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι ^Δ ^ζ το ε λε

^{Γα} ο ος σ ε προ φθα α ^σ ^ζ σει με ^ζ

Στίχος β'. ^{Γα} ^χ **Ρ** υ σαι με εκ των ε ρ γα ζο με νων την

^{Νη} α νο μι αν ^Δ ^ζ και εξ αν ^χ ^{Γα} δρων αι μα των σω σον

^ζ με ^ζ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι ^Δ ^ζ το ε λε ο

^χ ος σ ε προ φθα σει ^σ ^ζ με ε ε ε ^ζ

Ἀναγνώσματα.

(τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, οὕτινος τὸ ἀπλοῦν καὶ τὴν λιτότητα ἐβίωσεν ἀναλόγως καὶ ὁ ἡμέτερος Ἅγιος).

(Ζήτηι τῆ ε' Δεκεμβρίου, τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου).

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις

ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὄλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζα. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιχμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους Δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν,

μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους

φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

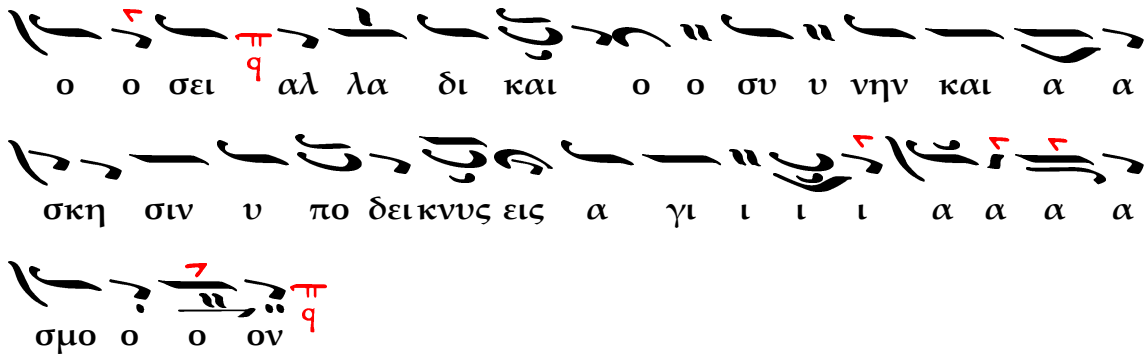
Ὁ χορός· Ἀμήν.

***

Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Πα
T ης Να ξι ας τον γο ο ο νον και σε πτον εγ καλ
λω ω ω πι ι ι ι σμα εν υμ νοις τι μη η
σω μεν η γι α σμε νο ον Νι κο ο ο ο λα α α α
ον τον Πλα ναν με εν τη η κλη η σει α πλα νη η
δε τη ην πι ι ι στιν και τον βι ον ευ σχη μο
να και θε ο ο ο ο φι ι ι ι λη αυ τος γαρ
συγ κα λει ται εις τρα πε ε ζαν πνε ευ μα τι ι κην
τα οι κει α α τε ε κνα και φι λο πα α α α
το ο ο ο ρα ου βρω σει ξε νι ι ζω ων και αι πο

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ἀνατείλας ἀστὴρ τῷ στερεώματι Κυκλάδων ὀρώμενος, τὴν Νάξον καταγλαΐσας καὶ εἰς Ἀθήνας ὀφθείς, φαινήν πορείαν ὡς διέγραφες, τὸ σχῆμα μικρόσωμος καὶ ἐν πᾶσιν ἀπέριττος, τὴν δὲ καρδίαν καὶ ψυχὴν πλατυνόμενος, ὡς ἐνώκησεν ἐν σοὶ χάρις τοῦ Πνεύματος. Πάτερ Πλανᾶ Νικόλαε, τὴν μνήμην σου σέβομεν καὶ ταῖς εὐχαῖς σου θαρρόομεν ταύτας θερμῶς ἐξαιτούμενοι καὶ σὲ ἀνυμνοῦντες ὡς σεπτὸν ἡμῶν πατέρα καὶ ἀντιλήπτορα.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Χαίροις ὁ ζήλου θεῖου πλησθεὶς καὶ τὸν ὁμώνυμον ζηλώσας Νικόλαον, τῆς πίστεως τὸν κανόνα καὶ ἐγκρατείας πυρσόν, ἅμα καὶ εἰκόνα τῆς πραότητος. Σέ, τοίνυν, γεραίρομεν τὸν πραῦν καὶ ἡσύχιον τὸν ταπεινώσει καὶ ἀπλότητι κρύψαντα τὸν πολύτιμον μαργαρίτην τῆς Χάριτος· Πάτερ Πλανᾶ Νικόλαε, ζηλῶν τὰς τοῦ Πνεύματος ἐπιθυμίας ἐκ βρέφους μέχρι πρεσβείου καὶ γήρατος, ἡμᾶς σαῖς πρεσβείαις μιμητάς σου δὸς γενέσθαι τοὺς σὲ γεραίροντας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ ἐναμίλλως τὴν χαρὰν ἐμερίσαντο, Νικόλαον προσφωνοῦντες ὥσπερ πολίτην αὐτῶν, καὶ ὡς ἀμφοτέρων ἀκροθίνιον ὁ μὲν ἐπουράνιον τὸν ἐκ γῆς ἀνηγόρευσε, ἡ δ' ἐκγαυχᾶται ὡς ἰσάγγελον θρέψασα καὶ κοινὸν αὐτοῖς θησαυρὸν ἐλογίσαντο. Ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε ἄγγελε, Πάτερ Πλανᾶ, ἀνυμνοῦμεν οἱ γηγενεῖς καὶ δεόμεθα οὐράνιον τόπον καὶ ἡμῖν διδόναι αἶτησαι τὸν Φιλάνθρωπον.

Εἰς τὸν στίχον. Δόξα.

Ἦχος Πάσα

Σ η με ε ρον συγ κα λει τε ε ε η η μας
τ ε νε ο φα ν ε ς πα α τρος Νι κο λα α ς ς ς
τ ε ς Πλα α α να η σε βα σμι ι ο ο ος πα
νη η γυ υ υ ρις ς το ος γαρ τον Θε ον
α γα α α πη η η σας και αι δι ι ι α
αυ το ον σκυ βα α λα η γ ε με νο ος πα α α ντα ο
σι ω ω ως και αι αι δι ι και αι αι ως και ε ευ
σε βω ως ε ε ζη η σεν εν τω νυν αι ω ω
ω νι Ι να Χρι στο ον κερ δη η η η ση ω και
πρε σβε ευ ει α δι α λει ει π τω ς υ υ περ η η
μων τω πα τρω ζο ντι ζη λω τι μω ω ω ν των την α
γι ι αν μνη η η μη η ν α α αυ τ ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πάσα

Χ Κ αι νυν και α ει και εις τ ε ς αι ω ν α ς τ ω ν

αι ω νων α μην

Η ε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι

νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε ι κε

τευ ο μεν πρε σβευ ε Δεσ ποι να με τα τθ θε ο

φο ο ρθ Πλα να τθ Νι κο λα α ς και παν των

των Α γι ι ων ε λε η θη ναι τας ψυ χας η μω

ω ων

Ἦχος Κε-θ

Χ και νυν και α ει και εις τθς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Η ε ο το ο ο κε συ ει η αμ πε λο ος η α

λη θι νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε

ι κε τευ ο με εν πρε σβευ ε Δεσ ποι να με τα τθ θε ε ο

φο ρθ Πλα να τθ Νι ι κο λα ς και παν των των Α

γι ι ων ε λε η θη ναι τας ψυ χας η μω

ω ων

Ἦχος Πά

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
ων α α α μην

Η^{Πα} ε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ
^{Πα} πε ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α
στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης ζω ω
^{Κε} ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο ο ο μεν
^{Πα} πρε σβευ ε ε ε Δε σποι να με τα τς ς ς
θε ε ο ο φο ο ο ρ Πλα να τς Νι ι κο ο
^{Δι} λα α ς και παν των των Α α γι ι ων ε
λε η θη ναι τα ασ ψυ χα α ασ η η η η μω ω
ω ω ων

30 Ὀκτ. 2013. ΙΑ.

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Ἐ Πα ρ

Τας του πλα νσ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα
τε ^Δα _δα πλα νως ε πο ρευ θης ^Δδι _δα βι ι σ πα τηρ η
μων ^πΝι _ρκο λα ε α οι δι με Πλα να ^Δου _δρα νι α χα
ρι σμα τα λα βων ^πα _ργρυ πνι αις και νη στει ει αις ι
ε ρορ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ ^πο _ρον περ κα θι
κε τευ ων εκ τε νως ^ΔΝα _δα ξι ον ι ε ρα τευ μα ^Δ
πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε

ος ^π₉

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε ^Δ₂₂ συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
σπο ο της ^π₉ εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
δι και ος Δα βιδ ^Δ₂₂ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
νων ^Δ₂₂ βα στα σα σα τον Κτι στην σου ^π₉ δο ο ξα τω ε νοι
κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου ^Δ₂₂
δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κς
8 σου ου ου ου ^π₉

***

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *